

Hoe lang is de levensloop van spaarloon nog?

Al geruime tijd kent ons fiscale systeem bijzondere spaarfaciliteiten voor werknemers. Maar deze spaarmogelijkheden zijn de afgelopen jaren behoorlijk uitgekleed. Op dit moment kan een werknemer alleen nog een beperkt bedrag van zijn brutoloon sparen. Verder mag de werkgever niet langer een extra bedrag belastingvrij op de spaarrekening van de werknemer zetten. Daar staat dan wel tegenover dat het aantal gevallen waarin het gespaarde bedrag voortijdig belastingvrij opgenomen kan worden, drastisch is vergroot.

De afgelopen jaren is het aantal mogelijkheden op een fiscaal vriendelijke manier iets extra's te doen voor een werknemer sterk verminderd. Zo is de feestdagenvergoeding geëlimineerd, is het kerstpakket fiscaal getorpedeerd en is de pc-privé-regeling ten graven gedragen. Ik verwacht dat ook de spaarloonregeling haar langste tijd gehad heeft. Niet omdat de wetgever de regeling uit de wettekstenbundels laat verdwijnen, maar omdat de werkgever niet langer bereid zal zijn ze aan te bieden. Deze visie is bij mij opgekomen bij het lezen van de levensloopregeling.

Een werkgever is straks verplicht aan al zijn werknemers de mogelijkheid te bieden deel te nemen aan de levensloopregeling. De werknemer moet echter kiezen: of deelnemen aan de spaarloonregeling of deelnemen aan de levensloopregeling. Op zich is dat nog geen probleem, maar vervolgens krijgt de werknemer het recht zijn keuze jaarlijks te herzien. Een vakbond die de werkgevers onder druk wil zetten, moet zijn leden oproepen jaarlijks te switchen tussen beide regelingen. De administratieve last die hiermee samenhangt, is niet te verwaarlozen.

Een ander probleem vormt de belastingheffing over het spaarloon. Hoewel er geen belasting geheven wordt over het salaris dat de werknemer op zijn spaarrekening heeft, begint de spaarloonregeling toch een leuke melkkoe te worden voor de overheid. Momenteel moet de werkgever 15% van de bedragen die zijn werknemers inleggen op een spaarloonrekening, afdragen aan belasting. In het oorspronkelijke belastingplan werd voorgesteld het percentage te verhogen tot 20% en vervolgens werd dit zelfs 25%. Als een werknemer dus

€ 600 op een spaarloonrekening zet, moet zijn werkgever € 150 aan de Belastingdienst betalen. Dit wordt een (te?) kostbare zaak.

Nu moet u niet denken dat ik onder de indruk ben van de levensloopregeling. Een verkapte Fiscale Oudedagsreserve met daaraan gekoppeld de zoveelste heffingskorting. Verder zal de uit-

voerbaarheid te wensen overlaten en zijn de budgettaire gevolgen nog niet te overzien. Maar een werkgever wordt nu geconfronteerd met een verplichte levensloopregeling. Als hij daarnaast ook een facultatieve spaarloonregeling in de lucht moet houden, zal hem er veel aan gelegen zijn deze facultatieve regeling stop te zetten. De werknemers zullen zich hiertegen wellicht verzetten. De werkgever kan echter een financieel smeermiddel inzetten. Door het schrappen van de spaarloonregeling binnen zijn bedrijf en het wegvallen van de heffing over de ingelegde bedragen in het kader van spaarloon, heeft hij hiervoor enige ruimte.

We zullen moeten afwachten in hoeverre mijn voorspelling uitkomt.

mr. G.A.C. Aarts MFP

•
Spaarregeling:
leuke melkkoe voor
de overheid
•